



CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

SỐ 157 — THÁNG 02 — 2011

Nội Dung

- Lá Thư Phong Trào 1
- Năm Gia Đình và Giới Trẻ (Lê Đình Thông) 2
- Tam Điểm (Im. Giuse Mai Đức Vinh) 3
- Sớ Táo (Táo De Colores) 5
- Ó Gà (Duy Bình) 6
- Thiên Chúa là Tình Yêu (Anna TTP) 7
- Trái tim nhiều ngăn (Maria Xuân Bích) 8
- Lạc Nhau đến Lạc Đường (Duy Bình) 9
- Giữ cho nhau mùa xuân ấy (Nguyễn Tấn Sỹ) 11

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Tinh Tâm mùa chay tại Clichy :

Thứ bảy 12/03/2011
09g00—18g00

Trường Huấn Luyện :

Chúa nhật 13/03/2010
14g30—16g30

Ultreya :

Chúa nhật 27/03/2010
14g30—18g30

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

http://cursillo.free.fr
eMail : duongermont@gmail.com



Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268
<http://www.giaoxuvnparis.org>

Lá thư phong trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Chắc hẳn không ai trong chúng ta lại không nhớ cái giây phút thiêng liêng khi vị Linh Hướng khóa học trao cho chúng ta tấm Sứ Vụ Lệnh trong lễ Closura. Ngài nói « Đức Kitô tin tưởng nơi con » và chúng ta đã đáp lại « Và con trông cậy vào Ông Thánh Chúa ».

Trải nghiệm trên suốt những chặng đường của cuộc hành hương Ngày Thứ Tư hướng về Nhà Cha, đã có biết cơ man nào những giờ phút chán nản, thất vọng, hụt hẫng, nghi nan, cảm dỗ, sa ngã... xảy đến cho con người cursillistas chúng ta. Dường như, một thời gian sau Khóa Ba Ngày, nhiệt kế đo độ sốt mến của người khóa sinh mới ra lò ngày càng giảm sút, và có thể đã có lúc nó nguội lạnh như cây cột sắt ngoài trời đông giá lạnh. Rồi đã có người quên khuấy đi rằng đã có lần, Đức Kitô mời gọi mình đến gặp Ngài trong một dịp cuối tuần, được đổ tràn Ông Thánh Thần để làm tông đồ cho Ngài. Và nói như Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận « đã thôi Phong Trào », « đã ul cây de ».

Nhưng rất đáng mừng là số đông anh chị em chúng ta còn trung thành với Lý Tưởng, còn tích cực Học Đạo, Hành Đạo, Sùng Đạo và Canh Tân, Thánh Hóa cũng như Phúc Âm Hóa môi trường. Phải chăng chúng ta « ngon lành » hơn những anh chị em kia ? Chắc là không phải thế.

Mọi người chúng ta đều yếu đuối như nhau, đều nhảy vào môi trường hung hiểm như nhau vì ác thần luôn bảo vệ xào huyết của nó. Khác chăng là những ai còn nhớ câu mình đã trả lời trước vị đại diện Đức Kitô trước Bàn Thánh « Và Con trông cậy vào Ông Thánh Chúa ». Chúa đã phán « Ông của Thầy đã đủ cho con, vì sức mạnh của Thầy được biểu lộ trọn vẹn trong sự yếu đuối » (2 Cr 12, 9). Đúng là Ông Thánh đã được biểu dương và vĩ đại hóa trong sự khó nghèo và những thử thách của các tín hữu.

Chúng ta đều nhớ rollo « Ông Phúc » trong khóa Cursillo. Ông Blaise Pascal đã viết về Ông Phúc một câu chí lý như sau : « Dường như rất rõ ràng là con người, nhờ Ông Phúc đã được nâng lên giống như Thiên Chúa, hiệp thông Thần Tính Thiên Chúa ». Điều này, chính Đức Kitô cũng đã xác nhận (x. Ga 10, 34) và Thánh Vịnh 82 cũng ghi rõ « Ta đã phán : Hết thảy các người đây, đều là bậc thần thánh, là con Đấng Tối Cao » (Tv 82, 6). Phong Trào từ ngày thành lập đến nay đã trải qua biết bao thử thách, thăng trầm. Các Cursillistas chúng ta cũng đã gặp không ít khó khăn, trở ngại. Nhưng Phong Trào và các Cursillistas biết hỗ trợ nhau luôn luôn sống trong Ông Thánh Chúa và luôn luôn trông cậy vào Ông Thánh Chúa nên chúng ta đã được hiệp thông với Thiên Chúa để toàn thắng kẻ thù.

Một trong những hoạt động đáng quý nhằm thêm sức mạnh cho các thành viên của Phong Trào là cuộc Tinh Tâm Mùa Chay của Cursillo. Đây là dịp để chúng ta trở về bình tâm kiểm điểm lại mình, bổ sung năng lực, nhất là bổ sung Ông Thánh Chúa qua bí tích Hòa Giải và bí tích Thánh Thể. Rất mong Quý Anh Chị Cursillistas cố gắng tham dự cuộc Tinh Tâm này để chuẩn bị cho Mùa Chay Thánh 2011 và cho Hai Khóa Cursillo trong năm nay.

Đầu Xuân, xin kính chúc Đức Ông Linh Hướng Giáo Phận, quý Cha, quý Thầy Linh Hướng và toàn thể quý Anh Chị Cursillistas một Năm Tân Mão tràn đầy « Ông Thánh Chúa », được nhiều may mắn và vạn sự như Thánh Ý Chúa muốn.

Văn Phòng Điều Hành

TRÔNG CẬY VÀO THÁNH CHÚA



Đại Hội Ultreya 23/01/2011 chia sẻ chủ đề : CURSILLO VÀ GIA ĐÌNH GIA ĐÌNH CURSILLO

“Chúng ta vẫn thường gọi Phong trào của chúng ta bằng tên gọi thân thương : “Gia Đình Cursillo”. Bước vào năm 2011, xin trao gửi cho nhau những tâm tình, ưu tư, hay hoài bão nào đó để cùng nhau xây dựng tình-gia-đình Cursillo chúng ta ngày càng nồng thắm, và cùng cố cho gia đình thiêng liêng của chúng ta thêm thăng tiến trên hành trình Ngày Thứ Tư”.

Ý nghĩa của Đại hội Ultreya về chủ đề Gia đình đã được chị Lâm Thị Ngọc Cương tóm tắt như trên. Đây là Đại hội đầu tiên của năm 2011 cũng là năm Gia đình và Giới trẻ của Giáo Xứ. Mỗi cursillistas đều nhận được tài liệu về gia đình trích từ Tân ước : 1 Phêrô 4,1-7 ; I Gn 4,12, tông huấn của Đức Gioan-Phaolô II : *Familiaris Consortio* (Cộng đoàn gia đình). Các tài liệu này thuộc phạm vi huấn quyền (magistère) của Hội thánh được nói đến trong hiến chế *Dei Verbum* (Lời Chúa).



□ Nếu chúng ta yêu thương nhau, thì Thiên Chúa ở lại trong chúng ta, và tình yêu của Người nơi chúng ta mới nên hoàn hảo (1 Gioan 4, 12).

Tình yêu Thiên Chúa giúp ta kết tình huynh đệ thiêng liêng giữa các anh chị em Cursillistas, đồng hành ngày thứ tư. Các *rollos* của phong trào về việc thánh hóa môi trường khai triển từ ý tưởng Cursillo là một gia đình. Các cursillistas họp nhóm, đại hội Ultreya, trường huấn luyện ảnh hưởng đến cách sống, cách suy nghĩ và cách hành động của mỗi Cursillista. Phong trào là dấu chỉ Tin mừng trong thời đại, mang lại niềm hy vọng Ki tô giáo.

□ Đại hội Ultreya về chủ đề Gia đình quy tụ nhiều bà mẹ quan tâm đến vấn đề giáo dục con cái. Trong thư mục vụ, ĐHY André Vingt-Trois chia sẻ mỗi ưu tư này của các Cursillistas khi cho rằng phụ huynh nào cũng mong con có được giáo dục tốt nhất, kể cả trong phạm vi đức tin. Một số vị than phiền vì công ăn việc làm bó buộc không thể lo lắng việc học của con cái. Tuy Giáo

xứ và Phong trào không thể thay thế vai trò giáo dục của cha mẹ, nhưng Giáo xứ trong số có phong trào Cursillo tìm cách giúp các gia đình giải quyết các khó khăn trong lãnh vực giáo dục. Các Cursillistas có căn bản đức tin và thần học nên góp phần vào các lớp giáo lý. Sinh hoạt giới trẻ hoặc phong trào Thiếu nhi Thánh thể giúp con em học hỏi lời Chúa và sống đạo trong đời sống gia đình và học đường. Các Cursillistas nên khuyến khích con em tham gia các sinh hoạt này.

□ Khi ta dạy cho các con những điều nhỏ nhặt là đã khai tâm ơn gọi để nhận ra chúng ta là con cái của Thiên Chúa. Giáo dục không chỉ là tiếp nhận mà còn cho đi. Chân, thiện, mỹ đều có thể chia sẻ cho người khác. Triết gia Kierkegaard đã cho rằng điều gì tốt đều nên chia sẻ cho người khác : “*Les biens de l’esprit sont tellement communicables que les posséder c’est les partager*”. Công việc này là của mỗi Cursillista : trong Phong trào có đại hội Ultreya, trường huấn luyện. Ngoài ra là gia đình và các sinh hoạt đa dạng ngoài xã hội.

□ Thánh bộ Gia đình (Sacree Congrégation pour la Famille) nhận định rằng ngày nay cha mẹ ít có thì giờ lo cho con cái, phần nhiều các bà mẹ đều đi làm. Các cha mẹ ở Mỹ dành cho con 49% thì giờ ít hơn trước. Hiệp hội ‘Care for the family’ Anh quốc cho biết hơn một nửa người cha được hỏi cho biết chỉ dành cho con chưa đến 5 phút mỗi ngày vì 6 giờ chiều mới tan sở. Theo Tarschys, chuyên gia về các vấn đề gia đình của Hội đồng châu Âu, nếu khuynh hướng này tiếp tục, chẳng bao lâu nữa, xã hội mất dần cảm tính.

Bản Tin Cursillo số tháng 3 kính thánh Giuse sẽ nói về vai trò người cha trong việc giáo dục con cái.

Roma, ngày 19 tháng 2 năm 2011

Lê Đình Thông ■

ỦNG HỘ PHONG TRÀO

Chị Trần Rosa Giàu	30.00 €
Anh Dương Tôn Bảo	50.00 €
Chị Trần Thị Phúc	30.00 €
Chị Nathalie Vũ	50.00 €
Anh Nguyễn Đình Chiểu	30.00 €
Chị Lâm Văn Đồng	20.00 €

TAM ĐIỂM hay BÈ NHIỆM (tiếp theo)

... Hôm nay tôi gửi đến quý anh chị bài dài về 'Tam Điểm' hay 'Bè Nhiệm'. Chắc chắn là có nhiều thiếu sót, nhưng tôi hy vọng góp giúp phần nào vào vốn kiến thức của quý anh chị, nhất là cùng với quý anh chị nắm bắt được, ít ra những đường nét chính yếu của một tổ chức to lớn có liên hệ nhiều đến đời sống đức tin của chúng ta, cũng như có nhiều ảnh hưởng đến đời sống văn hóa, kinh tế và chính trị của thế giới. Khi biết 'Tam Điểm là cái gì', chúng ta sẽ 'biết ứng xử thế nào đối với Tam Điểm' để bảo toàn đức tin của mình và của người khác, nghĩa là để vững mạnh sống đức tin và nhiệt tình truyền bá đức tin. Đó là chủ đích của bài viết này - **Lm Mai Đức Vinh**

10. Đơn vị

• Khái niệm

Đơn vị (loge) hay hội quán (attelier) vừa chỉ nơi họp mặt của người Tam Điểm vừa chỉ một nhóm anh em hay chị em Tam Điểm sinh hoạt trong hội quán đó. Mỗi đơn vị hay hội quán đều mang một con số và một tên phản ánh những giá trị hay những biểu hiệu của Tam Điểm: bao dung, công bằng, hoa hồng toàn hảo, yên lặng... hay tên của một thành viên Tam Điểm thời danh: Victor Schoelcher, Clémence Royer, Louis Michel...

• Đơn vị căn bản của Tam Điểm.

Đơn vị được thiết lập theo quy chế luật hội đoàn 1901, có tư cách pháp nhân riêng, thu nhận tiền niên liễm của hội viên, để trả tiền thuê cơ sở và góp phần vào quỹ chi viện. Nhiều trường hợp một cơ sở được xử dụng chung cho cả chi viện và nhiều đơn vị. Đơn vị mang tên là 'đơn vị xanh' khi đơn vị ấy quy tụ tất cả những người Tam Điểm thuộc ba cấp: tập sự, đồng hành, giảng viên (maitre). Có những đơn vị mang một cơ cấu đặc biệt gần giống với chi viện, đó là những đơn vị 'cấp cao': thường gồm 10 người đã thuần thục 'sinh hoạt và tinh thần Tam Điểm'.

• Đền thờ

Không mở ra bên ngoài, đó là nơi các thành viên của một đơn vị hội họp. Thường nằm về phía tây, cửa vào luôn có một 'tiền đình' và hai cột đứng ghi khắc nhiều chữ do thái nhắc nhớ đền thờ của vua Salomon. Trần của đền thờ được trình bày như một vòm đầy sao. Nền đền thờ lát đan màu đen trắng tiêu biểu cho sự quân bình của người Tam Điểm. Chủ tịch của đơn vị ngồi trên ghế về phía đông. Trước mặt ông, để một hòn đá sần sùi và một hòn đá đã cắt đẽo với một cuốn sách luật (Thánh Kinh hay hiến chương của chi viện). Trên cuốn sách là cái thước vuông và cái địa bàn.

• Tổ chức của một đơn vị.

Các thành viên của đơn vị (trừ những người tập sự trong một số đơn vị) hàng năm chọn một trưởng đơn vị (vénérable) với nhiệm kỳ ba năm hay hơn. Trưởng đơn vị có một phụ tá được chọn giữa tập đoàn viên chức (officiers) gồm 9 người. Ngoài ra còn hai giám thị phụ tá trưởng đơn vị lo việc huấn luyện các tập sự và các đồng hành. Viên thư ký làm biên bản mọi sinh hoạt. Vị giảng thuyết (orateur) lo việc giữ luật chi viện và tổng kết mọi công việc của đơn vị. Trưởng nghi lễ lo về các nghi thức. Viên thủ quỹ lo sổ sách chi thu. Viên cứu tế đặc trách công

việc từ thiện của đơn vị và lo giúp đỡ các anh em trong đơn vị gặp khó khăn về đời sống vật chất hay tinh thần. Viên 'lợp nhà' (couvreur) lo giữ cửa đền thờ. Có thể thêm các chức vụ khác như trưởng ban ẩm thực lo bữa ăn huynh đệ (agapes)...

• Thành viên của đơn vị.

Các tập sự (apprentis) ngồi phía bắc đền thờ, các đồng hành (compagnons) ngồi phía nam và các giảng viên (maitres) ngồi tự do. Thành viên của đơn vị có thể từ 30 đến 100 anh chị em. Trên một trăm khó sinh hoạt theo nhóm (phân phối thời giờ phát biểu, công việc và quen biết nhau...). Lúc đó, đơn vị chia ra để gây thêm đơn vị mới. Một người Tam Điểm có thể thuộc về một hay nhiều đơn vị, theo sở thích, họ có thể tham dự sinh hoạt của nhiều đơn vị trong một chi viện nhìn nhận đơn vị của họ. Người ta bảo 'họ du ngoạn hay thăm viếng các đơn vị'. Đơn vị cố gắng giữ quân bình trong việc chiêu mộ hầu phần ảnh hưởng thế giới phạm tục cách trung thành ngần nào có thể.

11. Sinh hoạt trong đơn vị

'Các bạn hãy xin, các bạn sẽ nhận được; các bạn hãy tìm, các bạn sẽ thấy; các bạn hãy gõ cửa, người ta sẽ mở ra cho'. Những lời này, mượn lại từ Thánh Kinh (Lc 11,9-13) và được đọc trong nghi thức Tam Điểm, là một trong những yếu tố làm cho đời sống của các anh các chị Tam Điểm có tiết điệu.

• Nghi lễ và sách nghi thức.

Trong toàn bộ phong trào tinh thần hay trong hội Tam Điểm, có một nghi lễ (rite) tương ứng với toàn bộ các luật và các lễ nghi (cerémonies), có sách nghi thức (rituel) là sách thủ bản hướng dẫn mọi lễ nghi. Tam điểm phong phú về nghi lễ: Nghi lễ Pháp, nghi lễ écôt cổ thời, nghi lễ écôt canh tân, nghi lễ tân tiến, nghi lễ Misraim... Ngoài những khác biệt chi tiết, các nghi lễ này đều xuất phát một cội nguồn chung nền tảng và mỗi nghi lễ đều mang màu sắc phổ quát của Tam Điểm. Cũng vậy các sách nghi thức của cùng một nghi lễ cũng có những khác biệt theo từng đơn vị trong cùng một chi viện, nhưng đó chỉ là những chi tiết nhỏ nói lên tư cách pháp nhân của mỗi đơn vị.

• Để toàn hảo hóa một khả năng quan tâm tới người khác.

Quan sát một nghi lễ và một sách nghi thức không phải là việc làm vô nghĩa đối với người Tam Điểm. Mở ra

và khép đóng y phục, những thay đổi vị trí, những lời lẽ, những cử chỉ, và âm nhạc... trước tiên được xử dụng để giúp các thành viên đơn vị sống bình lặng trong một khoảng không gian và thời gian tách biệt với thế giới phàm tục mà họ đã từ bỏ khi bước vào đền thờ. Nghi lễ và sách nghi thức được coi là những phương thế để toàn hảo hóa khả năng quan tâm đến người khác... Sách nghi thức là kết quả của việc trao đổi kinh nghiệm theo từng nhóm từ bao nhiêu năm lịch sử của Tam Điểm, kể từ thế kỷ XVIII. Sách nghi thức có thể được dùng vào những dịp lễ ngoài đơn vị như bữa tiệc liên hoan, lễ an táng hay buổi xuất du mùa đông hay mùa hè của anh chị em Tam Điểm (21.12 và 21.06).

- **Một nhóm bạn chân tình.**

Người thuyết trình hay người ngỏ lời giữa anh chị em trong đơn vị, thường hạn chế thời gian từ 20 phút đến nửa giờ. Mỗi anh chị có thể tự do phát biểu và không bị cắt lời, có thể nói lên ý kiến đối lập, miễn là trong tinh thần xây dựng. Bầu khí chân tình ngượng ngùng và bao phủ cả buổi họp, thái độ và tư cách của mỗi người. Mọi thành viên Tam Điểm cần học biết và cố gắng sống kính trọng nhau, xây dựng tinh thần hiệp nhất huynh đệ, hầu duy trì và phát triển sự gắn bó chân tình trong nhóm hay trong đơn vị.

- **Các y phục.**

Năm Tam Điểm (année maçonnique) được kể từ tháng chín đến tháng sáu. Giờ hội có mang y phục Tam Điểm được tổ chức mỗi tháng hai lần, mỗi lần dài ba giờ. Các tập sự phải ngồi yên lặng trên ghế dài trước khi theo giờ huấn luyện ở ngoài khuôn khổ của đơn vị. Các bạn đồng hành được nói nhưng họ không có hết mọi quyền lợi Tam Điểm. Chẳng hạn, họ không được quyền mang bộ áo với những biểu hiệu Tam Điểm như các giảng viên... Trong Tam Điểm tự do, thì các y phục không nhất thiết chỉ dành cho các anh hay các chị đã được khai đạo: Có những ngày, các thuyết trình viên phàm tục cũng mang 'y phục trắng cài cúc' (tenues blanches fermées), và các thính giả phàm tục mang 'y phục trắng mở cúc' (tenues blanches ouvertes)..

12. Nét độc đáo của Tam Điểm

Tam điểm là phong trào không chủ trương nắm giữ một quyền lực thế tục hay thiêng liêng nào, và cũng không muốn dùng phương cách khai đạo để quyến rũ người phàm tục (tức là người chưa gia nhập Tam Điểm).

- **Làm sao để trở nên một hội viên Tam Điểm?**

Nếu không ở trong một gia đình đã có hội viên Tam Điểm, người ta vẫn không thiếu tài liệu tìm hiểu Tam Điểm: sách, báo, vô tuyến, màn ảnh ... Mỗi lần thảo luận với bạn bè, người ta có thể nhận diện ra Tam Điểm, tìm hiểu thêm về Tam Điểm. Tam điểm cấm chỉ việc dụ dỗ bất cứ ai gia nhập phong trào bằng con đường khai đạo. Tại Pháp, ứng viên Tam Điểm phải là một người có đời sống luân lý tốt, có nền học vấn cơ bản, không thuộc về một đảng, nhóm kỳ thị hay phân dân chủ nào. Phải qua tuổi trưởng thành, vì người ta chỉ gia nhập Tam Điểm sau

một thời gian suy nghĩ về thế giới và về chính mình. Điều đó đòi hỏi phải cứng rắn, trưởng thành. Ứng viên có thể được một hội viên Tam Điểm giới thiệu và đỡ đầu, nhưng nếu không biết một hội viên Tam Điểm nào trước, họ có thể viết thư tới một chi viện, chi viện sẽ giới thiệu họ với một đơn vị gần nhất hay đến một đơn vị đang thiếu hội viên. Ứng viên sẽ gặp đơn vị trưởng để được tìm hiểu thêm, trước khi được trao đổi với ba giảng viên. Bản phận của ba giảng viên là phán định về nhân cách, về sự chân thành, về những điều kiện cuộc sống của 'người phàm này'... Đơn vị sẽ nghe bản đức kết của ba giảng viên, sẽ chất vấn trực tiếp ứng viên, và sau cùng sẽ bỏ phiếu thuận hay khoan giãn hoặc từ chối đơn gia nhập của ứng viên. Một người bị từ chối ở đơn vị này vẫn có thể tiếp tục đến xin gia nhập vào đơn vị khác (22).

- **Chân dung của ứng viên (người phàm).**

Tam điểm (nhất là Tam Điểm tự do) không đặt vấn đề ứng viên (người phàm) là đen hay trắng, trẻ hay già, đàn ông hay đàn bà, tin tưởng hay không tin tưởng, có điều kiện xã hội - nghề nghiệp thế nào... Nhưng Tam Điểm ái mộ những người bảo vệ các giá trị nền Cộng Hòa, những người đã đương đầu với đau khổ và sự chết... Họ đáng được giới thiệu vào phong trào Tam Điểm hơn là những người thuộc giới doanh nghiệp (homme d'affaires). Có những đơn vị đặc biệt cho những người sống nay đây mai đó (gens du voyage) như các kịch sĩ, nghệ sĩ, giới 'rap xiéc'... Thực tế, bây giờ phức tạp hơn buổi ban đầu, nhiều động lực hay nguyên nhân đòi hỏi những nhận định tinh tế về chân dung của ứng viên.

- **Một tổ chức không câu thúc.**

Tất cả các ứng viên hay người phàm một khi đã hiểu biết Tam Điểm đều có thể tự do chọn lựa gia nhập và sinh hoạt trong hội Tam Điểm, không có gì ép buộc và câu thúc. Hội viên Tam Điểm tự định nghĩa mình là 'một Tam Điểm tự do trong một đơn vị tự do' (un maçon libre dans une loge libre). Và đó là điểm độc đáo nhất của Tam Điểm, một phong trào không có tín điều, không có giáo thuyết thực thụ, và mọi hội viên luôn làm chủ về quan điểm tư tưởng của mình. Chắc chắn là khó để tìm thấy một tổ chức ít có những tiêu chuẩn loại trừ như tổ chức Tam Điểm (tiền bạc, nghề nghiệp, địa vị xã hội, tuổi tác, hình dáng, đường hướng chính trị, niềm tin tôn giáo, chủng tộc, văn hóa, quốc gia...). Trong các đền thờ, chỉ có một tư cách được nhìn nhận là tư cách của anh hay của chị, tất cả đều hợp nhất trong việc khai thị hay khai đạo (initiation).

Chú thích _____

(22) Khi các thành viên đơn vị bỏ phiếu thuận hay từ chối một người phàm tục (ứng viên), họ bỏ bằng hai loại viên tròn trắng và đen. Bỏ viên trắng là thuận, bỏ viên đen là từ chối. Vì thế trong Tam Điểm, khi bỏ phiếu người ta dùng từ 'blackboule' (black: đen, boule: viên tròn).

(còn tiếp)



Táo De Coiores

Giật mình chợt nhớ
Cái hẹn cuối năm
Táo vẫn còn ...nằm
Trùm chăn tới cổ!
Thật là cơ khổ
Mùa lạnh xứ người
Gây chuyện khóc cười
Không mưa thì tuyết.
Khó khăn hết biết
Xe kẹt dài dài
Đau bệnh lai rai
'Oái' oi là 'oái'!
Nhưng vì nhớ lại
Ngọc Hoàng vạn đại
Đang ngóng tin xa
Liên xách ...bảng da
Táo chạy hết ga
Thiên đình trực chỉ!

* * *

Bệ rồng tấu lạy
Thần kể lai rai
Chuyện trong năm hồ
Về Cuộc-Si-Dô
Lắm điều hay ngộ.
Xin được phúc trình
Trước là tình hình
Các khối các ban
Nhân sự rõ ràng
Làm việc nhịp nhàng
Yêu thương nâng đỡ.
Hai khóa đã mở
Stuttgart lân bang
Tình bạn rõ ràng

Sáng danh Thiên Chúa.
Công việc chuẩn bị
Lắm thứ chi li
Tây, Đức một lòng
Trăm sự cũng xong.
Cha Lưu ủng hộ
Anh Doanh 'tiền hô'
Chủ tịch Minh Dương
Quyết chí dẫn đường
Anh em tiên bước.
Sống " Ngày Thứ Tư" :
Cải hóa chính mình
Từ bỏ giả hình
Tự cao tự mãn
Quyết lòng chê chán
Thói xấu tật hu
Cứ thế từ từ
Tề gia thấy rõ.
Đường đi sáng tỏ
Đích đến là Thầy
Bè bạn nắm tay
Đổi thay nếp sống
Không ham tiền bạc
Chẳng bám lợi danh
Chỉ ước môi trường
Phúc Âm đưa tới.
Vợ chồng phấn khởi
Con cháu hi hoan
Ấy cảnh thiên đàng
Tại nơi trần thế!
Hàng tháng không quên
Đến cùng Hội Nhóm
Gặp gỡ anh em
Học đường thiêng liêng
Tại Trường Huấn Luyện
Vui niềm chia sẻ
Tại Ul-trey-a
Cõi lòng mở ra
Tình người, Tình Chúa.
Mùa Chay tĩnh tâm
Cha Ziên ưu ái
Đường xa đầu nại
Đến đây một lần
Mới thấy ân cần
Lòng người linh-hương.
Buồn đau thôi vương

Chân bước ra về
Tin Yêu tràn trẻ
Đón Chúa Phục Sinh
Sức sống hồi sinh
Năng lực đủ đầy.
Rollo dọt bài
Bảng da, tim gõ
Lo đi ...bấm lỗ
Viết lách, vẽ vờ
Hai khóa gọi mời
Những khuôn mặt mới.
Năm con meo meo
Cây nhà lá vườn
Đức ông yêu thương
'Ao ta' lại tắm
Tuy đã quen lắm
Mở khóa năm nay
Xin nhớ nhanh tay
Ghi danh trợ tá.
Quan trọng nhất là
Làm pa-lan-ca
Cầu nguyện không ngại
Để Chúa đổi đời
Người người tìm tới
Ba ngày học hỏi,
Chia sẻ, yêu thương
Tìm thấy lối đường
Bình an, phúc thật.

* * *

Bấy nhiêu điều kể
Không bằng nhìn xem
Các anh chị em
Mỗi ngày vui sống.
Phận sự đã xong
Thần xin quay gót
Lấy chuyến xe chót
Về lại cố hương.
Kính chúc Chúa Thượng
Long thể an khang
Cai trị vững vàng
Thần dân thiên hạ.

DE COLORESSSSSSS !
(Cuối năm Dần, đầu năm Mão)

Ồ GÀ!

Theo các chuyên gia khí tượng, đã bốn mươi năm nay Âu châu mới xảy ra một mùa đông khắc nghiệt như những tháng mùa đông vừa qua. Lượng tuyết dày đặc đổ xuống hầu hết các nước châu Âu đã gây nên không ít những thảm họa, và trở ngại cho sinh hoạt trong nhiều lãnh vực :

Lưu thông gián đoạn. Tin tức trên các hệ thống truyền thông ghi nhận hằng ngày sự ngừng trệ, ngay cả đến tê liệt trên các phi trường, đường hàng hải, đường hỏa xa. Có ngày người ta ghi nhận hàng ngàn tai nạn xảy ra trên các trục lộ giao thông. Hàng hóa cung cấp cho các siêu thị, cửa hàng buôn bán thiếu hụt, gián đoạn ; trường học nhiều nơi phải đóng cửa.

Những tuần lễ gần đây, thời tiết ám lại, mưa nhiều. Những cơn mưa tầm tã đã cuốn hết những núi tuyết chông chất khắp đó đây, nhưng lượng tuyết khổng lồ cộng với nước mưa lại tạo nên lụt lội nhiều nơi !

Và đặc biệt trên những con lộ trước đây phẳng nhẵn, mưa-tuyết đã để lại thật nhiều Ổ Gà. Ổ Gà lớn, Ổ Gà nhỏ nhan nhản khắp nơi.

Theo ước tính sơ khởi của bộ công chánh nước Đức, phí tổn sửa chữa, vá lấp những Ổ Gà để đường sá lại phẳng nhẵn, kinh phí sẽ lên tới hàng tỉ Euro.

Phí tổn cho tu sửa người ta mới chỉ dự đoán, trừ tính, nhưng tới nay, trên những con đường quen thuộc quanh khu vực tôi cư ngụ, vẫn thấy nguyên đầy dẫy Ổ Gà.

Ổ Gà càng lớn, càng phiền toái cho xe cộ lưu thông. Có chuyện cần người ta cũng không thể chạy lẹ như cho phép ; nếu không cẩn trọng, có thể xảy ra tai nạn, hay ít ra, xe cũng không còn lành lặn !

Người qua đường, chẳng may sơ ý lọt chân xuống Ổ Gà, không vỡ đầu cũng sút tai, trật gân, gãy xương...!

Qua tin tức truyền thông Việt nam, người ta ghi nhận tai nạn chết người, tàn phá xe cộ...từ những thứ Ổ Gà ngoại hạng mà người ta phải đặt cho nó cái tên mới : “ Hổ Tử Thần ”. Hổ tử thần sẵn sàng chờ đợi để kết liễu sinh mạng những ai xấu số lọt xuống đó, và những chiếc xe đất tiền chẳng may lọt xuống cũng sẽ chung số phận !

Trên lộ trình tôi đang đi hôm nay hướng về cùng đích, nhìn những Ổ Gà đang gây trở ngại không ít cho sinh hoạt đời thường, cho tôi cảm nghiệm về những thứ “ Ổ Gà ” do mùa đông tâm hồn tôi để lại vẫn nhan nhản trong cuộc sống. “Ổ Gà” lớn, “Ổ Gà” nhỏ vẫn chưa được khắc phục, sửa chữa đang gây trở ngại không ít cho môi trường quanh tôi, cho gia đình tôi, cho bạn bè, cho anh chị em quanh tôi.

Ngôn từ, cách hành xử không nguồn mạch từ Thiên Chúa, nhưng đã và đang xuất phát, lèo lái theo thói thường nhân thế luôn pha trộn ích kỷ, kiêu căng, vụ lợi nhằm tô vẽ chân dung, diện mạo con người tôi. Con đường quả là đầy đầy lờm chờm “ Ổ Gà ” vẫn chưa được lấp cho phẳng như lời mời gọi của Gioan Tiễn Hô. Chúa hẳn đang đợi chờ một đổi thay nơi tôi để Ngài đến với tôi.

“ Hãy mở mắt ra, mở lòng ra và tìm những phương cách thực thi cái thiện ”

Lời mời gọi của Đức Thánh Cha Biển Đức XVI nhắc nhở tôi trước hết cần phải **Mở Mắt** để thấy được những “Ổ Gà” tai hại đang cản đường Chúa đến với tôi, cản trở đường tha nhân hướng tới **Cái Thiện**.

Và tiếp nối **Mở Lòng**. Mở mắt nhìn thấy “ Ổ Gà ” nhưng lòng tôi vẫn đóng kín, không mong ước, không thiết tha cải thiện con lộ đang đầy dẫy những trở ngại để Chúa cùng đồng hành với tôi, để anh chị em tôi cùng sánh bước tay trong tay, bước đi trong hân hoan trên đường không có “ Ổ Gà ” không có “ Hổ Tử Thần ”.

Chúa Kitô là nguồn ánh sáng chiếu soi mọi ngõ ngách trần gian, mọi tối tăm u uẩn trong lòng người. Chúa đến ban bình an và ơn chữa lành, nhưng Chúa đòi tôi cộng tác, và nhận ra sự tối tăm u mê nơi tôi, nhận ra bệnh họa, lỗi lầm nơi tôi, và “ **Mở Lòng** ” cho ánh sáng Lời Chúa chiếu rọi vào cuộc sống tôi, mang sức mạnh giúp tôi lấp đầy những “ Ổ Gà ” đang cản bước chân anh chị em tôi tìm tới Chúa.

Nếu tôi thành khẩn như người mù thành Giêricô, vượt cản trở của đám đông, dám quăng đi chiếc áo choàng lủng thủng làm chậm bước chân tôi chạy tới Chúa, biển cỏ “Sáng Mắt” sẽ xảy ra. Ánh sáng Lời Chúa sẽ rọi vào cõi tối lòng tôi, tôi dễ nhìn thấy những “Ổ Gà” đang làm lu mờ hình ảnh đời chứng tá mà Chúa Kitô kỳ vọng nơi tôi.

Nếu tôi nhiệt thành như anh mù thành Giêricô. Giã từ tất cả bước theo Thầy, chân trời đảm bảo một mùa xuân mới đã đến với anh cũng sẽ đến với tôi và tất cả những ai Chúa Kitô đang trao phó, ủy thác nơi tôi.

Lạy Chúa, xin thương mở mắt, mở lòng con ra để con biết thiết tha thực thi ý Chúa, thực thi cái thiện cho môi trường con hiện diện thắm đẹp một mùa xuân Tin Mừng.

Cảm nghiệm trước mùa xuân Tân Mão
Duy Bình ■



Thiên Chúa

là

Tình Yêu

Đề tài gia đình của buổi Ul-treya vừa rồi vẫn đọng lại trong tôi niềm xao xuyến, có lẽ vì đó là đề tài chạm thẳng vào đời sống thực tế của con người. Dù chuyện gia đình ít nhiều đều mang tính cách riêng tư không dễ chia sẻ công khai trước mặt nhiều người, nhưng trong tình thân ái của gia đình Cursillo, những tâm tình chân thành đã được cất lên. Những chia sẻ của các anh chị cursillistas - dù mỗi người ở mỗi hoàn cảnh khác nhau - nhưng đều diễn tả sức nặng của thập giá mà các anh chị đã và đang mang, và chỉ những ai biết trông cậy, cầu nguyện nơi Chúa mới thấy sức nặng đó phân nào rơi bớt, để rồi sau một chặng đường nhìn lại, nhận ra rằng có bàn tay Thiên Chúa đỡ nâng.



Đa số những chia sẻ là của các anh chị có gia đình, nghĩa là có chồng có vợ, có con cái, và sức nặng thập giá đã được chia cho nhau cùng gánh vác, nhưng thập giá của những người sống độc thân thì sao? Tôi cũng muốn chia sẻ cảm nhận của tôi khi vác thập giá một mình, cảm nhận của một người sống độc thân vì hôn nhân đổ vỡ, hôn nhân mà Thiên Chúa đã kết hợp sau sự chọn lựa của chính tôi, nhưng tôi đã phá hủy nó khi nhận ra nó không mang lại hạnh phúc "đích thực" cho mình, để đi tìm hạnh phúc mới theo ý riêng của mình. Theo ý riêng mình cũng hàm nghĩa là không theo ý Chúa vì Chúa đã nói " *Những gì Thiên Chúa đã kết hợp thì loài người không được phân ly* ", câu đó vẫn còn ghi rõ trong thiệp cưới của tôi. Nhưng với niềm tin rằng mình sẽ tìm được cái hạnh phúc đích thực kia, nên trong suốt hơn 20 năm trời tôi không ngừng xây cho mình những ước mơ, những điều kiện để thực hiện nó. Có những lúc tôi tưởng chừng như đã tìm thấy, nhưng thực tế đã chứng minh, tất cả những hạnh phúc ngoài Thiên Chúa đều mong manh, dễ vỡ, tất cả chỉ đem lại cho tôi những thất vọng ê chề.

Vài năm trước đây, khi quen biết với một người sốt sắng hoạt động trong một cộng đoàn giáo xứ nọ, tôi có cảm nghĩ rằng đó là quà tặng của Thiên Chúa để thêm sức mạnh cho tôi, để củng cố niềm tin khi thấy tôi đang

bắt đầu trở về với Ngài ! Trở về với Ngài là trở về với những tâm tình cùng Ngài, tạ ơn những gì Ngài đã ban cho tôi, cầu xin Ngài soi sáng để nhận biết con đường tôi phải theo, để mỗi ngày mỗi đến gần Ngài hơn. Qua nhiều tâm tình cùng Thiên Chúa tôi bắt đầu lờ mờ nhận ra sự khác biệt giữa quà tặng và thử thách,

tôi cầu xin Ngài cho tôi một dấu chỉ rõ ràng hơn trong sự chọn lựa : dẫn thân vào đời sống hôn nhân lần nữa với "món quà" mà tôi nhận được hơn hai năm nay, hay hiến dâng đời sống độc thân hiện tại cho Ngài ? Không phải ngẫu nhiên mà dấu chỉ ấy đã xảy ra ngay ngày kết thúc khóa cursillo mà tôi tham dự. Những sự kiện bất ngờ đã ập đến ngay vào những giờ đầu tiên bắt đầu đời sống "Ngày thứ tư" của tôi, dẫn đến việc kết thúc một chuyện tình kéo dài gần ba năm. Với tôi đó là một mâu thuẫn, một dấu chỉ mạnh mẽ Thiên Chúa muốn tôi trọn vẹn thuộc về Ngài, và đây mới chính là món quà thực sự Ngài ban cho tôi. Thay vì đoạn cuối của một cuộc tình thường mang nhiều nước mắt, nhiều thất vọng như bao cuộc tình trên thế gian, thì sự kết thúc cuộc tình này lại mang đến cho tôi sự thanh thản trong tâm hồn thay vì nỗi u sầu nặng nề, niềm hy vọng trong tình yêu Thiên Chúa thay vì sự thất vọng cho thể thái nhân tình, một ánh sáng rạng ngời trước mặt thay cho khoảng không gian u tối bao trùm đời tôi...Tình yêu mãnh liệt trong tôi đối với Thiên Chúa làm tôi không do dự khấn trọn đời còn lại cho Ngài, dù biết rằng đời sống độc thân ở lứa tuổi đã ngoài 50 mươi này thì còn có là bao cho Thiên Chúa nữa đâu! Tôi so sánh thế nào được với các tu sĩ đã dâng trọn đời mình cho Thiên Chúa, hay những ai đã dành cả tuổi thanh xuân của họ cho việc tông đồ, nhưng tôi tin rằng Chúa vẫn vui, vẫn chấp nhận những hy sinh dù nhỏ nhoi nhất của mình miễn là bằng tấm lòng hiến dâng thực sự.



Tôi tin điều đó, đơn giản chỉ vì
« THIÊN CHÚA LÀ TÌNH YÊU ».

01 2011 * Anna TTP ■

Trái tim nhiều ngăn

Tôi vừa mới bị bệnh cảm cúm nóng lạnh lung tung ba ngày trời, vì phải nằm trên giường buồn chán quá, không biết làm gì nên tôi lôi trái tim ra nghiên cứu thử xem nó có cái gì trong đó ? Có ai đã từng lục trái tim mình ra xem thử ? Có ai đã từng thắc mắc : trái tim con người có tất cả mấy ngăn ?

Xin được chia sẻ với các anh chị em, trái tim tôi có nhiều ngăn lắm, một ngăn dành cho đứa con trai duy nhất, một ngăn dành cho chồng, một ngăn dành cho mẹ, một ngăn dành cho anh em ruột thịt, một ngăn dành cho bạn bè.

Còn ngăn bên kia có gì trong đó ? Tôi tò mò mở ra xem, à, ngăn này tôi dành cho một bà già người Đức tên là Stefanie Häfner ở trong viện dưỡng lão nơi tôi làm việc, bà là người bạn rất thân của tôi, tôi quen bà đã bốn năm, tôi vẫn thường đến thăm bà ba, bốn lần trong tuần, nguyên một tuần qua tôi không đến thăm bà được vì bị bệnh và có nhiều việc phải làm cho ngày vẫn nghệ tét ta con mèo. Tuần sau đến thăm bà, chắc là sẽ phải nhìn cái khuôn mặt hờn dỗi và phải nghe những lời trách móc những nhẽo của bà như mọi lần : Sao lâu quá, hôm nay mới đến thăm ? Bà mừng sinh nhật 81 tuổi tháng 11 năm vừa qua. Mỗi lần thấy tôi bà hôn tay tôi và nói rằng yêu tôi lắm. Tôi vẫn thường tâm sự với bà tất cả những vui buồn, lo lắng, bà vẫn ngồi yên lặng lắng nghe thông cảm, tình bạn hai chúng tôi một già một trẻ ngày càng thấm thiết. Hôm nào có nắng đẹp, tôi vẫn thường đẩy xe lăn đưa bà đi xa hơn một chút đến cái quán Pizza giữa phố, hai người ngồi phơi nắng, chia nhau một cái Pizza, một lon Cola, bà ăn ít như mèo, tôi ăn ít như con chuột. Lâu lâu hứng chí hai người chia nhau một chai Sekt nhỏ, uống và pha trò cùng cười tít mắt. Mọi người nhìn chúng tôi cười vui rộn ràng không hiểu hai người, kẻ tóc đen, người tóc trắng, chúng nó nói với nhau những gì mà cười vui vậy ? Thương thật thương những tình cảm lạ lùng không phân biệt tuổi tác, vì có Chúa ở trong trái tim tôi.

Một cái ngăn bên cạnh tôi dành cho con bé mập ham ăn người Thổ Nhĩ Kỳ. Con bé học trong trường tôi làm việc, mỗi tuần ngày thứ tư có giờ học buổi chiều. Mỗi lần con bé thấy tôi là nó nhào tới ôm chặt lấy cái eo cứng ngắc không cho tôi đi đâu, rồi nũng nịu : Làm ơn, làm ơn làm chả giò một lần nữa đi. Số là hè năm ngoái, tôi có làm chả giò mang đến tặng trường học bán để lấy quỹ cho học sinh. Con bé ăn xong một lần nhớ hoài và ao ước được ăn lại lần nữa. Nó ôm eo tôi năn nỉ đến tuần thứ năm, tôi mới thu xếp được thì giờ và « phán » rằng : Oke, thứ tư tuần tới tôi sẽ làm chả giò mang tới, con bé và đám bạn học cùng ré lên thật vui sướng, làm con tim tôi lúc đó cũng vui rộn ràng, niềm vui khó tả. Có Chúa trong tim tôi, những niềm vui thật đơn sơ, chất phát, nhưng vui thật là vui. Giữ lời hứa, tôi làm năm mươi cái chả giò mang đến trường học, mời ông hiệu trưởng, các thầy cô giáo và đám học trò lớp học buổi chiều, mỗi người nhón một cái chả giò ăn còn nóng hổi, ai ăn cũng khen ngon.

Bên đây có một cái ngăn, sao có nắp đóng chặt ? mở ra xem nào, à, ngăn này tôi cất những gì vợ vợ, vẫn vẫn ở

trong đó, như :

Hôm nay trời nhẹ lên cao, tôi buồn không hiểu vì sao tôi buồn ? hì.

Còn một ngăn đặc biệt tôi dành cho gia đình Cursillo của tôi, cho tất cả những anh chị em nam nữ mà tôi đã được dịp quen và tiếp xúc thời gian qua.

Một ngăn dành cho nhóm Ultreya, tôi rất yêu nhóm Ultreya của tôi ở Reutlingen nước Đức. Tất cả mọi người già trẻ lớn bé trong nhóm đều hiền lành, vui vẻ lắm lắm, thích nhất là những chăm sóc tinh thần thật đậm đà. Tôi còn được học hỏi nhiều về Chúa, Thánh kinh qua anh chị trưởng nhóm lúc nào cũng điềm đạm, từ tốn với những bài giáo lý súc tích, sau đó lại được ăn ngon, những tô bún mọc tuyệt vời và những chăm sóc nhiệt tình cảm động.

Một ngăn tôi dành cho Chúa, trái tim con nhỏ bé quá Chúa ơi, ngăn nào cũng chật chội, vì con tham lam chất chứa quá nhiều những thứ không cần thiết trong đó như : Vật chất, tiền tài, tham vọng, danh lợi, còn nữa, ích kỷ, ghen tị, tự cao tự đại..... Con phải vất bỏ đi mỗi ngày một chút những thứ không cần thiết, để trái tim con có nhiều chỗ hơn dành cho Chúa và cho tha nhân.

Trái tim của anh, của chị có bao nhiêu ngăn ? Có tình yêu Thiên Chúa với những điều tốt lành, trân quý.

Trái tim Thiên Chúa có nhiều ngăn nhất. Trái tim Chúa có triệu triệu ngăn dành cho triệu triệu người trên toàn thế giới, không phân biệt màu sắc nước da, dân tộc, giai cấp, tuổi tác. Mỗi người Chúa dành cho một ngăn giống nhau; Mỗi người có một chỗ đứng rất quan trọng trong trái tim Chúa; Mỗi người được sinh ra không phải là sự tình cờ, nhưng là do Thánh Ý Chúa.

Lạy Chúa, xin ở lại mãi trong trái tim con, trái tim nhiều ngăn.

Maria Xuân Bích ■

THÔNG BÁO

BĐH xin thông báo các sinh hoạt sắp tới của chúng ta :

- Tĩnh tâm mùa Chay : thứ bảy 12-03-2011 từ 09g00 đến 18g00 tại nhà thờ Vincent de Paul, 96 Boulevard Jean Jaurès, Clichy.

- 2 khóa cursillo 2011 tại Giáo xứ Việt Nam Paris :

Khóa 29 (NỮ) từ 27-07 đến 30-07-2011

Khoá 30 (NAM) từ 03/08 đến 06-08-2011

Kính mong quý anh chị dành thời gian tham gia các sinh hoạt và chuẩn bị ngay từ bây giờ các công tác cần thiết cho 2 khóa học : cầu nguyện chính trang tâm hồn và tìm ứng viên theo các tiêu chí của Phong Trào.

Xin ghi danh trợ tá cũng như ứng viên sớm để việc tổ chức và điều hoạt được hữu hiệu hơn.

LẠC NHAU đến LẠC ĐƯỜNG

Cây cầu khỉ nối hai bờ kênh là phương tiện lưu thông duy nhất của xóm quê nghèo thuộc lưu vực sông Cửu Long. Vùng quê heo hút, cư dân sống bằng nghề nông qua nhiều thế hệ. Cuộc sống của họ tùy thuộc tất cả vào hạt lúa. Nếu mưa thuận gió hòa, trời cho trúng mùa. Mơ ước cơm no áo ấm mới mong thành tựu, do vậy mong ước một cây cầu kang trang bê-tông cốt sắt luôn là mơ ước ngoài tầm tay của họ.

Cây cầu khỉ do chính tay người dân tạo dựng bằng những phương tiện sẵn có : tre. Tre từ vườn, từ lũy tre lồi xóm được tận dụng để kiến tạo cây cầu khỉ chênh vênh này. Không biết nó có từ bao giờ, nhưng đến nay, mỗi lần ngang qua con kênh, tôi thấy nó `rên rỉ` kéo kẹt, và sức chịu đựng như chẳng còn bao nhiêu, vừa cẩn thận từng bước trên cây tre nối hai vế cầu, tôi vừa thấy nó như đang thả hồn đu đưa theo gió. Vậy mà hằng ngày nhịp sống của người dân được nối lại nhờ nó. Từ các em nhỏ đến trường, cho tới những người đã cao niên gối mỗi chân chôn, và cả những người quang gánh nặng nề... Cây cầu khỉ bằng tre này đã và vẫn giúp họ đạt tới chốn họ mong đợi. Sinh hoạt khu xóm tiếp nối nhịp nhàng. Cây cầu tre này đã đóng góp không ít. Người qua kẻ lại, không phải mới hôm nay, nhưng đã từ lâu vẫn an tâm nhờ cầu qua kênh. Thỉnh thoảng tôi lại thấy họ đốn tre sửa lại những chỗ suy yếu của cây cầu đã từng chịu đựng nắng mưa qua năm tháng. Cây cầu khỉ nối nhịp sống đôi bờ lại có vẻ vững vàng hơn. Yên vui, chấp nhận những gì họ đang có để xây dựng cuộc sống. Cuộc sống họ giản đơn nhưng nét đẹp của một vùng quê thanh bình, nồng ấm tình người đậm nét dễ mến của những tấm lòng chân thành giản dị, gắn bó trong sinh hoạt của chốn quê nghèo. Dù vất vả nhưng tôi thấy họ an vui, đùm bọc.

Cây cầu khỉ quả có chênh vênh. Với những người từng quen nếp sống thị thành quả là không đơn giản khi qua kênh bằng cây cầu tre này, nhưng với người dân xóm nghèo, cái chênh vênh, ọp ẹp của cây cầu tre không ngăn được, không giảm thiểu nổi kết sinh hoạt của dân hai bờ.

Mùa hè nọ, tôi về thăm quê, nghe người lồi xóm kể lại : một tín hữu trong xứ đạo, từng là người đạo dòng. Tôi biết ông khi tôi hãy còn thơ nhỏ. Mỗi khi có lễ hội trong khu xóm, trong xứ đạo, ông rất hăng say đóng góp, nhưng rồi đột ngột ông tuyên bố bỏ đạo. Chấm dứt mọi sinh hoạt với xóm đạo chỉ vì có chuyện bất đồng với cha xứ.

Chuyện xưa của xóm đạo quê tôi cũng lại thấy nhan nhản trong `Đời sống đạo` hôm nay.

Mới đây, qua tin tức từ một tờ báo tôi đọc được. Người viết cho hay, theo thống kê mới nhất của Giáo Hội Đức, nhiều tín hữu Công Giáo đã giã từ Giáo Hội – Bỏ Đạo vì bất mãn, bỏ đạo để khỏi phải đóng thuế nhà thờ, bỏ đạo vì những gương xấu của một số giáo sĩ !

Những biến cố tiêu cực do con người tạo ra lại có thể

đánh đổi một Chân Lý Vĩnh Cửu hay sao ?

Tôi tự vấn khi nhìn vào những sự kiện của lớp người từng là đoàn chiên Chúa !

Tôi có cảm nghiệm họ đã không có can đảm leo qua cây cầu khỉ chênh vênh, kéo kẹt không mấy vững chắc; nhưng ngồi đó, dừng lại bờ bên đây than trách chứ không dám vượt khó để leo qua bờ bên kia cho một chốn mà họ cần tới. Sinh hoạt mất đi độ nhịp nhàng, hay đúng hơn là tan vỡ. Nó thua hẳn nhịp sống của người dân quê nghèo vùng đất sông Cửu. Cây cầu tre kịt, chênh vênh vẫn chẳng sao ngăn được nhịp sống của họ. Tôi không thấy họ nguyện rửa cây cầu rằng sao nó lại chênh vênh kéo kẹt, nhưng ngược lại nếu thấy nó không mấy vững chắc nữa, họ đốn tre tu sửa hầu nhịp sống đôi bờ không bị cách ngăn.

Quả cầu chằm ngôn : " Hãy thấp lên một nền, hơn là đứng đó nguyện rửa bóng tối " luôn đứng cho những tầm nhìn tích cực, cho những vòng tay, những tấm lòng rộng mở đạt trào hy vọng không muốn *Lạc Nhau*, và *càng không muốn Lạc Đường tìm tới cùng đích*.

Môi trường xã hội hôm qua và hôm nay vẫn không thiếu những tiếng nguyện rửa bóng tối, thay vì thấp lên một ngọn nến.

Đọc bài chia sẻ của chị N.C. (*Bản tin 156*), tôi chú ý tới tám bảng chỉ đường có ghi chữ lớn đậm nét : **JESUS**.

Giữa một vùng đất lạ nhiều ngã rẽ, bảng chỉ đường thật quan trọng cho người tìm hướng. Ngày nay, với kỹ thuật tân tiến có máy chỉ đường hướng dẫn cũng không ngoài mục đích giúp người tìm đường tới đúng điểm hẹn.

Chúa Kitô từng thấu suốt những lạng quạng của thế nhân trong hành trình về cùng đích, nên Ngài đã giới thiệu một `Bảng Hướng Dẫn`, một máy tuyệt hảo bảo đảm kẻ đi tìm không bị lạc :

**"Chính Thầy là đường, là sự thật và là sự sống.
Không ai đến với Cha mà không qua Thầy"**

(Ga 4: 6)

Thật là ngớ ngẩn, khó hiểu cho những ai muốn tới đích mà loại trừ Chân Lý Chúa đã cống hiến.

Họ bám víu vào hiểu biết giới hạn về chân lý vĩnh cửu của thế nhân. Họ lấy người đời làm đích nhắm cho hành trình về chốn vĩnh cửu. Khi thần tượng của họ sụp đổ, lộ trình của họ cũng tan vỡ theo. Họ lẫn lộn phương tiện với cùng đích. Những gì Chúa Kitô trao gửi qua con người đều là những phương tiện, những dụng cụ yếu hèn từ bản chất hữu hạn của con người trần thế.

Nhìn những sự kiện `bỏ đạo` qua những biến cố nhan nhản trong xã hội hôm nay. Nếu so sánh với hình khổ mà cha ông chúng ta đã trải vượt để bảo vệ niềm Tin, để kiên trung bước theo Chúa, hẳn nó không gian truân đến nỗi phải hy sinh mạng sống vì Niềm Tin như thử thách thừa xưa đó; nhưng nó cũng đáng ta cẩn trọng đề phòng nếu muốn ***Không Lạc Nhau – Không Lạc Đường***.

Đi trên cây cầu tre kéo kẹt ngày nào qua con kênh xóm quê nghèo đạo đó, đầu phải tôi không có khó khăn. Nếu không cẩn trọng, không vít chặt vào cây tre tay vịn, té xuống dòng nước đang chảy xiết dưới chân tôi là chuyện rất dễ xảy tới.

Hành trình tôi đang đi hôm nay, không phải chỉ sống đời Kitô hữu, nhưng tôi đang ôm ấp lý tưởng làm men muối chuyển đổi môi trường. Thấy người từng đồng hành bỏ cuộc, thấy đó đây chẳng còn tha thiết, người cùng đi lùi dần lại phía sau, kể cả biến dạng, tôi chao đảo, không muốn bước thêm, liệu có khác chi dừng lại bờ bên đây, nhìn cây cầu tre chênh vênh, lắc đầu rồi bỏ cuộc, tôi sẽ chẳng bao giờ tới được điểm hẹn.

Không bám chặt lấy **"Đường – Sự Thật – Sự Sống"** của Thầy tôi sẽ không chỉ **lạc nhau**, mất dần người đồng hành, chỉ vì tôi quá lệ thuộc vào những gì nặng chất người : người vui – tôi vui, người hăng hái – tôi hăng hái, người thiếu sót – tôi nản lòng, người bỏ cuộc – tôi xét lại ! Từ đó **Lạc Đường, mất hướng** là định luật tất yếu đang đợi chờ !

'Ngắm cảnh sinh tình'

Duy Bình ■

*Tôi thương những tháng năm Dân
Thời gian ghi lại muôn vàn nét thương
Trời hè nơi đó vương vương
Mây trôi lơ lững gió mương chiều về
Wer-nau chôn hẹn chiều quê
Chờ người khắp chốn tìm về bên nhau
Hẹn đẹp như hẹn tình đầu
Ta về, sánh bước bên nhau - bên Thầy
Thời gian trôi lẹ tên bay !
Dân đi để lại trong tôi một trời :
Tình Cha bát ngát biển khơi,
Tình anh, tình chị thăm đời chúng nhân.
Đón xuân vẫn nhớ Năm Dân
Nguyện trong xuân mới vầng vàng bên nhau,
Vang vang ca khúc muôn màu
De - co - lo - res ta trao tới đời
Tình Trời thăm sắc nơi nơi
Tình trong " Mái Ấm " muôn người bên Cha.
Chiều Giao Thừa tiễn Dân – đón Mão
Dom. T.Q.D*

Trở lại Trường Huân Luyện (THL)

Đã gần 1 năm tôi không đi THL Paris, hôm nay trở lại họp với mấy anh chị, được tiếp đón không quá hồ hởi, mà cũng không quá lạnh lùng, rất tự nhiên như tôi chưa từng đi xa PT, điều mà tôi mong ước.

Khởi đầu là cầu nguyện bằng « Giờ Tông Đồ », thật là ám cúng làm sao, như đoàn con xum vầy bên Cha để lắng nghe và cùng nói lên những lời hiểu thảo. Kế đến là phần tin tức PT và điều hành PT do anh Chủ tịch hướng dẫn cùng với anh Trường khối Ba Ngày. Năm nay lần đầu tiên PT tổ chức hai khoá 27-28 tại Stuttgart bên Đức. Mọi việc xem ra bề bộn nhưng được sắp xếp chu đáo chỉ còn chờ ơn Thầy Chí Thánh là sẽ thành công. Kế đến là phần « Tu Đức » hôm nay chương trình chi điều hoạt dựa trên một đoạn Lời Chúa. Thú thực suốt buổi tôi lo ra cho nên hôm nay tôi chẳng nhớ đoạn nào của Thánh Kinh. Lo ra vì khi nhìn và nghe một anh chị nào phát biểu tôi chỉ thấy nơi anh chị ấy một môn đệ của Thầy Chí Thánh với vẻ đẹp của một tâm hồn khiêm nhu, dần thân tới đây tu luyện bản thân, phục vụ anh em thay vì bay nhảy một chiều chúa nhật trong kinh đô ánh sáng này. Tôi chỉ còn nhớ có một anh phát biểu, chị kia cũng nói gần như trái ngược lại nhưng rồi hai anh chị tự kèm chế không ai thêm một lời để tiếp tục nghe các bạn khác chia sẻ.

Nơi mỗi anh chị tham dự THL tôi chỉ còn nhớ ơn trở lại của mỗi người, mà anh chị có dịp chia sẻ, còn nhớ rõ kỷ niệm từng người những đêm thiếu ngủ khi đi trợ tá, những lời khích lệ và cầu nguyện cho nhau trước giờ nói Rollo, những đêm họp trợ tá căng thẳng, những lúc ôm nhau vui mừng trong những Clauria.

Có những anh chị trong giáo xứ, trong xã hội là chức sắc được trọng vọng, nhưng cũng có những anh chị có thể bị coi thường vì giai cấp xã hội. Nhưng tất cả đều là muối là men. Ảnh hưởng của họ có thể rất âm thầm. Chỉ có một mình Chúa thẩm định vẻ đẹp đức tin của họ. Họ là những Kitô hữu chân chính, đã đáp lời « Dạ Chúa con đây » khi Ngài gọi vào vườn nho của Ngài.

Chúa Giêsu đã đến với giới lãnh đạo tôn giáo và các giới mang tiếng đạo đức. Ngài đã thấy có người đã biến chất chỉ lo bề ngoài nhưng Ngài cũng thấy có người tốt. Chúa Giêsu đã đến với những người ngoại đạo. Ngài đã thấy có người không tốt, nhưng Ngài cũng đã thấy có người có đức tin tuyệt vời như người sĩ quan Roma nọ, đến nỗi Ngài đã khen « Trong dân It-ra-en tôi chưa hề gặp một đức tin mạnh như thế này » (Lc 7,9b).

Còn một tình cảm này nữa trong THL khó mà tìm thấy bất cứ ở môi trường nào, tình anh em huynh đệ. Theo tôi cái công lớn nhất của Anh Sáu điều hoạt THL là đã truyền đạt nơi tôi và anh chị em chính là ở đó. Nguyện xin Thầy Chí Thánh trả bội công cho anh.

Thật vậy đã là anh em thì không còn giới hạn địa vị trong xã hội, tuổi tác hoặc cả tánh xấu của nhau, chia sẻ với nhau những lúc vui, cũng như khi có chuyện buồn, tha thứ cho nhau, vui vẻ trợ giúp nhau, tận hưởng niềm vui cùng nhau cầu nguyện và thật sự « một tay nắm Chúa một tay nắm lấy anh em ».

E.M.L. ■

Mùa xuân năm ấy khi tôi đến với cộng đoàn công giáo của người Việt ở Troyes lần đầu tiên. Đó là một mùa xuân thật sự đã ăn sâu trong lòng tôi nơi đây.

Anh em trong cộng đoàn mỗi người mỗi việc, góp công sức và cả nụ cười đã tạo nên sự ấm áp tình người xa xứ. Trời bên ngoài lạnh tê buốt và tuyết rơi trắng xóa trên lối đi, nhưng bên trong không khí xuân về càng ấm thêm với ý nghĩa « Bữa cơm thân mật » cuối năm. Tiếng nói, tiếng cười, tiếng nhạc vang vang mang một âm điệu rộn ràng đón mùa xuân mới và tình người tha hương cũng cảm thấy gần gũi nhau hơn. Tuy rằng bữa cơm không là món ăn cao sang cũng không cầu kỳ, nó đơn sơ lắm, mộc mạc bình dân như tình cảm hiền hòa của các chị em đã bỏ công tô điểm màu sắc đậm đà để bữa ăn trở nên cá tính của dân tộc ta. Tay bắt mặt mừng, lời chào hỏi chúc tụng nhau quện trong không khí ấm áp hoà lẫn trong bữa ăn, đã làm nên sự đoàn kết của cộng đoàn Việt Nam nơi đây.

Ấn tượng ấy làm cho tôi ray rứt mỗi độ xuân về. Rồi thời gian cũng trôi đi mang hết, chôn vùi miền quá khứ, riêng có một điều còn ở mãi trong tôi. Đó là hình ảnh của một người có nụ cười tươi, tiếng nói chững chạc cùng bắt nhịp cho anh em hát bài « Và con tim đã vui trở lại » tạo sự sôi động thêm lên trong căn phòng. Như những vòng tay nối chặt với nhau, người ấy đẹp lắm từ vóc dáng lẫn tâm hồn thánh thiện. Tôi tò mò mới biết rằng ngài là cha tuyên úy ở một xứ đạo, lại cũng là người tha hương như chúng tôi, nhưng cũng dành chút ít thời gian về đây chung vui với nhau, như một món quà quý giá cho cộng đoàn. Niềm vui ấy còn lại sự luyến tiếc mà thôi.

Xuân lại về vẫn không gian giá rét trong lòng, cũng tuyết rơi phủ một góc trời, tôi lại nhớ một chút hương xưa bỗng dựng sống dậy tràn ngập nỗi ưu tư ; tôi nhìn ngôi giáo đường lòng tự hỏi với một chút băng khuôn, giáo dân còn đây, cha tuyên úy còn đó. Tất cả như xưa thế mà mùa xuân về cứ lặng lẽ, tôi hình tượng những chiếc áo dài màu vàng chanh, màu sắc tươi vui của ca đoàn năm ấy, cất tiếng hát rộn ràng bên cạnh những tà áo đủ màu của các anh chị em giáo dân với lòng chân thành cảm tạ ơn Chúa ban bình an suốt năm qua đã không còn nữa. Lòng đầy hổ thẹn khi ngồi ghi lại chút tâm tư với một cảm nghĩ lãnh nhận từ phong trào Cursillo « một tay níu Chúa tay níu anh em ». Tôi đã trải qua ba ngày với tình thương bao bọc của anh em trợ tá, sự tác động của Chúa Thánh Thần, thật hạnh phúc vô biên, cảm nhận thêm rằng luôn có Chúa đồng hành. Thế thì đã bao nhiêu năm qua đời sống đạo của mình vô nghĩa, chỉ là một hình thức tô đẹp bên ngoài mà thôi.

Trong tinh thần mến Chúa yêu người (Lc 6 :36-38), tôi bước vào ngày thứ tư như thế nào ? Có cùng anh em xây dựng cộng đoàn chưa ? Có yêu thương tha thứ cho

Già

cho

nhau

mùa

xuân

ấy

nhau không ? Chắc là không vì tôi còn độc đoán trong suy nghĩ của mình, tự tôn, ganh tỵ, nhỏ nhen khi có một ai đó nói chạm tự ái, không tham gia vào công việc chung, chưa chia sẻ cùng ban mục vụ và cha tuyên úy để tìm một phương hướng đi lên cho cộng đoàn. Tôi luôn nghi kỵ anh em và cha tuyên úy sai bảo tôi, đổ dồn mọi trách nhiệm. Tôi đã làm tan vỡ niềm tin nơi mọi người chính vì thiếu bác ái.

Chúa luôn mong mỗi chúng ta hãy là men tạo thêm hương vị cho đời, làm dậy lên tình nghĩa, là muối làm đậm đà tính chất yêu anh em, để mọi người trở nên một trong Chúa Kitô. Tôi có dang tay để nói với anh em nên một chưa ? Lạy Chúa !

Tôi không bỏ bất cứ thánh lễ nào của xứ Tây, với thánh lễ của cộng đoàn Việt Nam thì rất ít, bởi vì chung quanh tôi chẳng có gì để tôi yêu mến, vì nhìn ngó nhau, chê trách, hơn thua người này rồi đạo, người kia không đáng rước lễ, ăn mặc lòe loẹt thiếu nghiêm túc... Trong cái tôi của mình quá cao nên chỉ soi rọi thiên hạ và đánh giá mọi người, chứ tôi đâu có thấy chính mình là người cổ chấp hẹp hòi. Có một lần tôi đi dự lễ với cộng đoàn Việt Nam, nghe các đề nghị của cha tuyên úy gửi đến giáo dân, tôi lại cho rằng đây là một sự bày vẽ làm tô đậm thêm cho cá nhân ngài, chẳng nghĩ gì đến giáo dân. Vắng người đến dự lễ thì là do cha không biết cách giữ gìn con chiên. Đã nhiều lần xuân qua đi im lìm, tôi lại gán cho ngài đã trưởng thành nơi xứ Tây nên quên đi tập quán của dân tộc. Tôi bực tức lắm, không đi lễ cho khỏi phải chướng mắt. Nhưng chính tôi đã lừa dối bản thân mình, đâu có đi lễ « dùm » cha tuyên úy, đâu phải đi cho

nhà thờ thêm đông người. Nếu vậy thì sự sống đạo của tôi chỉ sống « dùm » cho thỏa mãn tự tôn mà thôi, để mọi người nhìn vào tôi ngoan đạo mà hãnh diện. Luôn trách ban mục vụ, trách cộng đoàn thiếu đoàn kết, nhưng tôi lại quên rằng cộng đoàn là tôi, yêu kính thờ phượng Chúa là cho tâm linh tôi, đi nhà thờ là nuôi dưỡng linh hồn tôi. Tất cả việc ấy là cho bản thân tôi, chứ chẳng dùm cho ai cả. Có nhiều đêm tôi đối diện với khoảng trống của đêm đen, mới nhận diện ra rằng mình mâu thuẫn thật, làm sao hiểu được trọn vẹn Lời Chúa qua sự chia sẻ của cha Tây. Như vậy ngôn ngữ của tôi vẫn là mạch máu lưu thông không thể thiếu trong đời sống. Nó dẫn dắt tôi đi suốt cuộc đời. Tâm linh tôi được thỏa thuê bằng ngôn ngữ mẹ đẻ qua lời cha tuyên úy của dân tộc tôi, ngài thể hiện tình yêu Thiên Chúa bằng Phúc Âm bằng lời Việt, thật hạnh phúc biết bao. Cảm tạ Chúa đã cho con sáng lòng bằng tâm hồn mới. Nói để cùng nhau chia sẻ nỗi ưu tư trần trở chung trong anh em chúng ta, chứ thật ra tôi không dám dấn thân vì những lý do cố hữu của mình, gánh nặng trách nhiệm trong gia đình, tiền bạc, đàn con, việc làm, sức khỏe, ngại khó...

Nay lại xuân về với cái không khí mới cùng với sự cảm nhận riêng mình. Trong gia đình cũng có chút ít chuẩn bị như thêm bình hoa mới, nấu bữa ăn khá chu đáo cho cả nhà sum họp ngày đầu xuân, để nhớ về chốn cũ quê nhà, nơi chôn chửu cả một trời thương nhớ, có một chút hương vị xa xưa thoang thoảng qua đây. Không biết trong chúng ta có ai nhớ đến một người mà tôi cảm thấy yêu thương bằng một thứ tình yêu trân trọng và kính mến. Con người ấy cũng biết yêu thương hờn giận, cũng chuộng cái đẹp cái hay như mọi người, nhưng trong tim có một khoảng rộng mênh mông trải dài vô bờ bến. Nơi đó có muôn vàn bình an dịu êm và tha thứ để chia sẻ những khổ đau của chúng ta, của những tâm hồn cô đơn chạy đến cùng người. Người luôn gắn cho mình « Anh Hai lúa » thật dễ thương đáng yêu. Tôi muốn nói đến cha tuyên úy của cộng đoàn chúng ta, ngài còn trẻ lắm, còn trong độ tuổi hưởng thụ những yêu thương, chiều chuộng tốt đẹp mà Thiên Chúa ban cho con người. Nhưng ngài đã tận hiến cuộc đời đang độ nồng nàn cho Chúa, hy sinh sự son trẻ của mình cho tha nhân. Cái kết quả mà ngài nhận lại vui bên Chúa bằng sự cô đơn trống vắng. Có những đêm cơn mưa rả rích kéo dài suốt thâu canh, chúng ta cuộn mình trong chăn ấm thì ngài lại thăm lặng quỳ bên tượng Chúa để nguyện cầu. Những ngày giống bão gió rít qua khung cửa mái nhà, chắc ngài cũng một thân tư bề vắng lặng. Chúng ta cũng đã một lần nghe ngài thổ lộ, khi cuối thu, đông về, giá rét, lát phát mưa phùn, tuyết rơi trắng xóa, ngài làm lúi một mình đi về trong đêm vắng, ngài có xót xa không ? Lạy Chúa ! Ngài không phải là thánh, tuy có Chúa đồng hành nhưng cũng có khoảng trống của tâm tư cũng trào dâng những suy nghĩ trần đời thế tục.

Anh em và tôi cảm thấy ngài có đáng thương không ? Tại sao chúng ta không dành cho những vòng tay triu mến hơn là oán trách, cùng chuyền thêm hơi ấm để ngài thấy rằng chúng ta luôn ở kề bên. An ủi cho người cũng là tạo hạnh phúc cho chúng ta.

« **Anh em hãy yêu nhau như Thầy yêu anh em** ». Tôi có yêu được người như lòng tôi đã nghĩ chưa ? Thành thật mà thưa với Chúa vì bản ngã con người của tôi quá to lớn, đức Cây Mến thì hạn hẹp. « Yêu Chúa hết cả linh hồn, trí khôn » (Mt 18 : 21-22) mà yêu tha nhân thì cùn cạn. Tôi muốn giữ lấy mùa xuân năm ấy, để ghi lấy cái đẹp thần tượng mà tô điểm thêm hương sắc cho cộng đoàn. Lạy Chúa xin mùa xuân này với hồng ân Chúa ban tặng để mỗi người chúng ta thành đóa mai vàng, kết hợp cùng cha tuyên úy trở nên một vườn hoa rực rỡ cho mùa xuân thêm hương sắc, cho chúng ta sát cánh bên nhau yêu thương tha thứ dẹp mọi riêng tư phục vụ cho nhau, tạo thành một khúc ca xuân để ca đoàn chúng ta mượt mà hơn trong bộ trang phục cất tiếng hát trầm bổng cùng với Cộng Đoàn dâng lên Chúa như một món quà cảm tạ ơn Người.

*Xuân Con Mèo
Nguyễn Tấn Sỹ
Cursillo khóa 24 ■*



PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyễn Minh Duong
4 Place Watteau
95120 Ermont—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

JOURNAL

Dest :

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Văn phòng Điều Hành được tin :

Ông Phaolô LƯƠNG HUỲNH LONG,
bào huynh của anh Lương Huỳnh Ngân (K16)
qua đời ngày 01-02-2011 tại Cần Thơ - Việt Nam, hưởng thọ 68 tuổi.

◆
Ông Cosma HOÀNG VĂN SƠN,
nhạc phụ của anh Nguyễn Ngọc Minh (K27),
từ trần ngày 11-02-2011 tại Nürnberg - Đức quốc, hưởng thọ 76 tuổi.

◆
Chị NGUYỄN VŨ THỊ BÍCH NGA,
chị ruột anh Vũ ngọc Hải (K27),
qua đời ngày 01-01-2011, tại thành phố Reutlingen - Đức quốc.

◆
Anh Phêrô NGUYỄN VĂN LONG, con trai của Chị Maria Nguyễn (K23),
từ trần tại Sài Gòn ngày 28-01-2011.

◆
Bà NGUYỄN THỊ TƯ,
thân mẫu chị Phạm T. Cẩm Lệ (K17), nhạc mẫu anh Trần Bá Lạc (K16),
qua đời ngày 16-02-2011 tại Việt Nam.

◆
Cô Maria Nguyễn Thị Hoài-Hiền (vừa qua đời tại Roubaix - Pháp quốc),
ái nữ của anh Dôminicô Nguyễn Văn Sản, (K10 - đã qua đời)
và chị Maria Nguyễn Thị Hoa (K7).

BDH xin tất cả cùng hiệp ý cầu nguyện cho các linh hồn anh chị em vừa qua đời được sớm vào Nước Hằng Sống. Xin Chúa ban ơn bình an cho các gia đình thân nhân, cách riêng cho gia đình anh chị Hải- Loan.